

Cành Phượng ép

(để tưởng nhớ một người đã khuất)

Tác giả : Đỗ Phong Châu JJR 68

Em đi rồi ! Chùm phượng ở trên cao
Cứ cháy mãi những điều chưa nói hết ...
Đào Phong Lan (*Viết Cho Mùa Hoa Phượng*)

Cành Phượng Ép

*Trang vở cũ rơi ra cành phượng ép
Mang anh về với kỷ ức năm xưa...
Thời đón em trước cổng trường phượng đỏ
Theo em về trong tiếng guốc êm êm.*

*Dạo đó chúng mình chừng mười sáu,
Tuổi chớm yêu nào biết gì đâu ?
Nhặt phượng rơi, em bắt anh phải hứa
Đợi đón em mỗi tối học khuya.*

*Rồi một hôm, anh đành lỡ hẹn
Em giận cho một tháng không nguôi.
Không còn mặc áo lụa vàng anh thích,
Không còn đàn những nốt nhạc anh yêu.*

*Em tặng anh cành hoa phượng ép,
Bắt anh hứa phải giữ đến cuối đời .
Em đã khuất nhưng cành hoa còn đấy,
Tuổi học trò, anh vẫn giữ cho nhau.*

Đỗ Phong Châu
2004